

хубавъ хладовинъ подъ сѣнкытъ си. Райко и Ангелина ся почудихъ, като видѣхъ нѣколко господаркы отъ града, които сѣдяхъ на трѣвѣтъ, а дѣчицата имъ едни ся търкаляхъ татакъ около тѣхъ, а други стояхъ малко по надалечъ, и като че чякахъ. кога ще имъ ся даде, да си хапнѣтъ. Шомъ едно отъ тѣхъ съгледа ягодытъ въ Райковѣтъ кошницѣ, провикъ ся съ гласъ: Я гледай ягоды-и! Яли! Мале, сладкы, купи ми! Ето ти и другытъ така за ягоды за гладнѣли захленцахъ на майкытъ си, да имъ купятъ ягоды.

Между това Райко и Ангелина пристѣпихъ при господжытъ смирено и вѣжливо. Една отъ госпожытъ ги запыта: Сыноко, кѣдѣ сте трѣгнѣли съ това цвѣтіе и съ тѣзи ягоды.

Господже рече Райко, ный смы трѣгнѣли съ ягодытъ и съ цвѣтіето да идишь на градъ, да ги продадемъ. Заповѣдайте, ако обычате да купите, да не ходимъ баримъ по далечъ, кажи, че ся уморихмы и до тука. Азъ вѣрвамъ че тѣзи малечкы пріятели като загладнѣли за